

Ako prababička Príroda vyšila sýkorke Bielolíčke peknú kápočku

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Sýkorky sú neposedné lesné vtáčiky, ktoré počas celého dňa poletujú pomedzi vetvičky stromčekov. V lesnom zátiší dolinky Olinky žije šesť sesterníc sýkoriek. Najmenšia z nich je sýkorka Uhliarka, ktorú k sebe prichýlila teta Jedľa. Sýkorka Chochlička prebýva v bútl'avine u sváka Smreka. Dve sesternice, ktoré sa na seba ponášajú ako vajce vajcu, sýkorka Čiernočiaapočka a Leskločiaapočka si našli vhodný podnájom u strýka Buka a uja Javora. Sýkorka Belásočka žije v podnájme u vŕby Smutnoočky. Do najkrajších šiat zaodela prababička Príroda sýkorku Bielolíčku. Tej všetkých päť sesterníc závidí krásne čierno-bielo vyšívanú kápočku na hlave a zelenkasté oplecko na chrbáte.

Sýkorka Bielolíčka
- sýkorka bielolíca

Sýkorka Čiernočiaapočka
- sýkorka čiernohlavá

Sýkorka Leskločiaapočka
- sýkorka lesklohlavá

Keď v lesnom zátiší dolinky Olinky panuje jar a leto, žijú sýkorky v pároch a starajú sa o svoje početné potomstvo. Nezriedka vychovávajú v teplom hniezde, ktoré býva starostlivo uvité z machu a suchých stebel trávy Avy niekde v bútl'avine, aj trinásť stále hladných sýkorčiatok. Počas jesene a zimy sa však všetky sýkorky zlúčia do jedného krdľa, ktorý potom poletuje počas krátkych zimných dní lesom. Zavše sa k sesterniciam sýkorkám pridá

NA TÚRU S NATUROU

aj mlynárka Dlhochvostíčka, brhlík Omazanček a kôrovník Lezúnik. V krdli drobné lesné vtáky ľahšie prežijú kruté vládnutie zimy.

Raz, keď v lesnom zátiší dolinky Olinky panoval aj silný mráz Štipľavček, posedávalo všetkých šesť sesterníc sýkoriek na zasneženej jarabine Kristínke. Bola im strašná zima, sedeli s našuchoreným perím ako dajaké páperové guľôčky. Vôbec im nebolo do spevu, ba ani poskakovať po studených vetvách či poletovať okolo stromov sa im nechcelo. Túžobne čakali na Slnko Zlatoviečko, ktoré sa horko-ťažko šplhalo spoza vrchov. Keď sa na nich skúpo usmialo, trochu ožili. Sýkorka Uhliarka sa otriasla a prihovorila sa ostatným: - *Čo ste naozaj zamrzli? Vyzeráte, akoby vás bol mráz Štipľavček zamrazil.*

- *Neboj sa, nezamrzli sme,* - ozvala sa sýkorka Čiernočiapočka. - *Trochu sa necháme zohriať pohladeniami Slnka Zlatoviečka a potom si pôjdeme zháňať niečo do hladných brušiek.*

- *Sýkorka Bielolíčka, až teraz som si všimla, akú krásnu kápočku a oplecko ti vyšila prababička Príroda,* - povedala sýkorka Leskločiapočka. - *I ja by som chcela mať takú peknú ozdobu na hlave a na chrbáte.*

- *Ja sama za to nemôžem, že ma prababička Príroda zaodela do takýchto šiat,* - prehovorila sýkorka Bielolíčka. - *Myslím, že by sme si nemali závidieť odev, ktorý nám podarovala prababička Príroda. Jeden vtáčik má také perie, iný zase inakšie. Prababička Príroda to tak urobila preto, aby sme neboli všetky rovnaké.*

- *Sýkorka Bielolíčka má pravdu,* - súhlasne prikývla sýkorka Uhliarka. - *Na farbe peria predsa až tak nezáleží. Hlavné je, že nás v týchto mrazivých časoch chráni pred jej studeným objatím. Na čo by mi bol pekný odev, keby ma neochránil pred mrázom Štipľavčekom.*

Sýkorka Uhliarke dali za pravdu všetky sesternice. Keď sa v pohľadoch Slnka Zlatoviečka trochu rozohriali, začali si zháňať vo vetvách stromov potravu. Počas dlhých nocí keď mráz Štipľavček poriadne zosilnel, sa presvedčili, že na sfarbení peria naozaj tak veľmi nezáleží.